

spørgselsstiller, tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa, at den af ham selv med de andre ærede Medlemmer stillede Forespørgsel gaar ud paa, „hvoreledes Regjeringen agter at stille sig til sine Kontrahenter med Hensyn til stedfindende Overstridelse af Kontrakterne“. Jeg veed altsaa ikke, om det ikke lige frem er Forespørgslen, der gaar ud paa, hvoreledes disse Mænd ere stillede, og hvoreledes Regjeringen vil stille sig til dem. Naar jeg vilde besvare Forespørgslen, kunde jeg altsaa paa ingen Maade undgaa at nævne dem; men jeg er selvfølgelig ikke den, der har bragt Sagen ind; den er indbragt i selve den Forespørgsel, som det ærede Medlem har været med at stille.

Berg: Jeg ønsker ikke, at der her skal være nogen Misforstaaelse tilstede mellem den ærede Minister og mig — der kan være Nok os imellem alligevel — og jeg vilde derfor gjerne bemærke, at naar den ærede Minister vil belære mig om, at, der forud for Kontrakternes Afslutning havde været affattet et Overlag, maa han ikke have hørt min Bemærkning. Det fremhævede jeg netop, at man skulde benytte Tiden til i Tide, efter at man havde havt Loven fra 1868 og vidste, fra hvilken Tid Silkeborgbanen og Banen i Bendslyssel bleve færdige. Min Opfattelse af Kontrakten er ganske vist tilstede for en Del i de Linier, som den ærede Minister oplæste, og som jeg har havt den Ære at nedskrive, saa vidt jeg erindrer; men den ærede Minister har lagt Mere deri, end der ligger; thi det er ikke omtalt, at den Garant er meget tilfredsstillende, som Regjeringen har faaet, men blot faktisk oplyst, at den forelaa. Det er Et. Det Andet er, at, naar Udvalget — baade Mindretal og Flertal — siger: de tilstedeværende Forhold, maa det meget stærkt betones fra Mindretallets Side, at det er Forhold, der ere fremkomne, efter at Regjeringen havde ladet den bestemte Tid gaa hen til en Kontrakts Afslutning, og endelig er der dette, at denne Kontrakt — det er netop det, der er Tale om — ikke er bleven opfyldt. Var denne Kontrakt, som vi efter de tilstedeværende Forhold, kunde gaa ind paa, bleven opfyldt, var Forespørgslen slet ikke kommen frem. Det er Pointen, at denne Kontrakt ikke er opfyldt. Havde Regjeringen set sig i Stand til, at faae den opfyldt, havde vi slet ingen Forhandling havt derom i Dag. Hvad der navnlig foranledigede mig til at tage Ordet før og nu, er, at Regjeringen gennem sin Repræsentant her har lige som villet lade, som om der intet Ansvar

eksisterede i dette Forhold af nogen Betydning for Regjeringen. Det er denne Udtalelse, denne Tendens fra den ærede Ministers Side, som jeg har villet nedlægge Protest imod. Naar den ærede Minister havde anerkjendt sit fulde Ansvar og ikke skudt sig bag Entreprenøerne, i alt Fald for et vist Tidsrum, og dertil føiet en Undskyldning, — der kan være flere eller færre saadanne, det indrømmer jeg — saa havde det været en anden Sag. Dog forekommer det mig, at den ærede Minister under Debatten er gaaet noget fra sin første Stilling og har fjernet sig fra et Standpunkt, som ikke nogen Regjering burde stille sig paa i dette Spørgsmaal.

Indenrigsministeren: Der var en Udtalelse af det ærede Medlem, som for mig var overmaade interessant. Den gik ud paa, at, hvis der ikke i Hensyn til denne Kontrakt havde fundet nogen Overstridelse Sted af Tiden, havde der ikke været nogen som helst Grund i Verden til at gjøre noget som helst af de Skridt, der foreligge her i Dag. Nu siger jeg: det ærede Medlem erkjender, at der i Kontrakten var fra Regjeringens Side gjort Alt, hvad der fra dens Side kunde gjøres, for at faae Sagen ordnet. Det stod kun paa at faae det udført. Kan det ærede Medlem nu paavise mig, hvoreledes man overhovedet kan afslutte en Kontrakt saaledes, at man under alle Omstændigheder kan tvingende holde paa og bevirke, at Ens Medkontrahent udsører, hvad der paahviler ham, saa vil jeg — og Mange med mig — være ham overordentlig taknemmelig; men saadanne Kontrakter ere aldrig blevene skrevne og ville aldrig blive skrevne (Berg: Ikke hos os!). Jeg holder mig forvisset om, at det ærede Medlem, der siger dette, vil lade sig det være magtpaaliggende ved en Leilighed at vise, hvoreledes en saadan Kontrakt kan skrives, og jeg haaber, at han vil sige, hvor man kan henende sig for at lære denne Kunst. Saa lange der har været Jurister til, saa lange der har været Folk, som have beskæftiget sig med at afslutte Kontrakter, har det været et af de Momenter, man særlig har lagt Vind paa at klave sig, hvoreledes man skal stille sig i Tilfælde af Kontraktbrud; thi enhver saadan frivillig Overenskomst er selvfølgelig saaledes, at man paa ingen Maade kan sikkre sig, at Kontrakten ikke bliver brudt. Fra Regjeringens Side er der gjort Alt i saa Henseende; thi det ærede Medlem siger selv, at, saa snart Kontrakten var bleven opfyldt — og han har ikke paavist,